

הדור ובאו בסוף ארבעים שנה לקדש והיו שמחים לישיבת קדש כאדם שישרה באכסניא יפה ויפנה מתוכה ויחזור אחר זמן לתוכה ויהא שמח לה כך חזרו וישבו בקדש פעם שניה ונתקרה רוחם סמוכה (ליושב) [לישוב] ומיני בשמים והמתים כלו. כיון שראו עצמן בנהת חסרו את הצדקת הזו לכך נאמר וישבו בקדש ותמת שם מרים:

ולא היה מים לעדה. זו היא שהוא אומר יד) טוב ישם משמן טוב וגו' כשנולדה לא ידעה בה בריה וכשמתה היא מפרסמת לכל משל למה'ד לבן מלכים שטרדו אביו באכסניה אצל בעל בית אחד והיה משלח לבעל הבית דורן ומאכל ומשתה שאין סוף היה בעל הבית אומר בשבילי הוא מכבדני שאני שכנו שאני מתירא ממנו לא עשה אלא משך בנו מאצלו מנע כל אותן המתנות התחיל מת ברעב ידע שבשביל הבן היה משלח. כך היו ישראל אומרים בזכותינו המתנות האלו עמנו כיון שמתה מרים ונסתלקה הבאר ידעו שבזכותה היה עמהן. ולא היה מים לעדה:

ויקהילו על משה ועל אהרן. כיון שמתה ונסתלקה הבאר נסתכלו ואמרו הרי אנו רואין שלש מתנות אלו בשביל שלשתן עבדיו משה ואהרן נפטרין ועוד ענני הכבוד והמן מסתלקין ואנו מתים כיון [שכן] הוי עד שאנו בראשונה נעמוד עליה ויקהילו על משה ועל אהרן:

וירב העם עם משה. קלקלו אלו מדת הדין כשיהא אדם כועס על שנים יהא נותן פניו בקמן ואלו ויקהילו על משה ועל אהרן ונתנו עיניהם בגדול וירב העם עם משה:

ועוד שוה אהרן חביב עליהם [שהיה] מהלך עמהם ביישרות [שנאמר] בשלום ובמישור הלך אתי טו):

וירב העם עם משה. זה הוא שהוא אומר טז) שפתי כסיל יבאו בריב ופיו למהלומות יקרא. על הדור הזה נאמר ישחיו באין . . . יז):

— הערות תקונים וליונים —

יג) צמדצר ל"צ ח': יד) קהלת ז' ח': טו) מלחכי צ' ו'. וקרא זה כדרכ על אהרן צגמורא סנהדרין ו' ע"צ ובחדר"כ פ' י"צ וצויק"ר פ"ג וצפסיקתא פסקא דחנכי: טז) משלי י"ח ו': יז) הסוף נולד צילקויט טעמוני פ' צסלח רמז רס"צ ופ' חקת רמז חס"ק"ג צסס ונדרש חספס: